
České odbory hrozí stávkou

České odbory hrozí stávkou



21.5.2008, 18:10, pořad: Názory a argumenty

Ondřej HOUSKA; moderátor

České odbory připravují řadu protestů proti prováděným či chystaným krokům vlády. Na tento střet vám přinášíme a samozřejmě ještě přineseme řadu nejrůznějších pohledů. Nyní k mikrofonu usedá Martin Schulz.

Martin SCHULZ; redaktor

Středeční demonstraci odborářů z největší domácí odborové centrály, z Českomoravské komory odborových svazů byl zahájen měsíc odborářských akcí, jejichž cílem je přinejmenším navázání dialogu mezi vládou a zbytkem národa o reformním či reformních programech Topolánkova kabinetu. Středeční situace před sídlem vlády byla poměrně výmluvná. Odboráři, kteří se tam sešli proto, aby vládu upozornili na nepřehlédnutelnou skutečnost, že takzvané reformy nejsou nijak projednávány se zástupci těch, kterých se týkají, demonstrovali před prázdnou budovou. Vláda se odklídila do Teplic. Na prý několik měsíců dopředu naplánované výjezdní zasedání. To je sice pěkná výmluva, ale jen výmluva. Selský rozum, který, jak známo, zde nevládne, by spíše napovídal, že v okamžiku, kdy odborové svazy vysílají také nějaký ten pátek dopředu hodně hlasité signály nespokojenosti, by i vláda mohla tyto nářky pochopit a namísto úprku do Teplic se postavit protestujícím tváří v tvář. Odboráři chtěli před prázdnou budovou vlády a budou chtít i v nadcházejících týdnech upozornit na to, že vládou navrhované změny v řadě oblastí mohou způsobit více škody než užítku. Na středeční demonstraci šlo hlavně o reformy ve zdravotnictví, především pak o záměr privatizovat zdravotní pojišťovny a transformovat univerzitní nemocnice na akciové společnosti s menšinovým podílem vysokých škol. Za týden chtějí odboráři demonstrovat ve věci navrhovaných reforem důchodového zabezpečení, týden nato má proběhnout demonstrace proti vládním reformám všeobecně a o týden později se demonstrace odborářů zaměří na kritický stav ve školství. Má toho tedy vláda co vysvětlovat. Důraz v té předchozí větě byl na slovesu vysvětlovat. To je totiž doposud největší slabina plánovaných a částečně již provedených reforem. Vláda se chová, slušně řečeno, arogantně, s vysvětlováním smysluplnosti jejich reformních kroků se nijak nezdržuje a jediné, co jí jde doopravdy dobře, je neustálé stěžování si na své oponenty, kteří podle ní nic nechtějí pochopit, to v lepším případě, nebo nic chápat nemohou, neboť jsou na to asi hloupí. To standardně. Tento vládní postoj je z jistého, trochu perverzního úhlu pohledu pochopitelný. Vláda možná tuší, že dělá cosi hodně ne-lidského, lépe možná řečeno, že provádí reformy z úhlu pohledu účetního, nikoli lidské bytosti, a proto se s nikým bavit ani nechce, ani nepotřebuje. Veřejným projednáváním neuralgických bodů vládních reforem by se z úhlu pohledu vlády mohlo jen a jen přicházet na to a pak dále rozvířovat, že reformy jsou mizerně připravené, málo promyšlené a jejich výsledný efekt nejen přivede na mizinu většinu obyvatelstva, ale dokonale zruinuje ještě tak nějak fungující segmenty našeho společného, rozumějme, státu a občanů, života. Námitky představitelů vlády, nejčastěji náměstků nebo mluvčích vůči smysluplnosti odborářských demonstrací jsou nesmírně účelové, že prý odboráři demonstrovají proti něčemu, co ještě nebylo zákonem vyhlášeno. Hm, na to je jednoduchá odpověď. No, právě proto. Aby to totiž nebylo schváleno. Čili česky, aby bylo něčemu zabráněno dřív než se stane nenapravitelné neštěstí. Námitka další, například o reformách ve zdravotnictví, pravil v úterý v televizi náměstek ministra zdravotnictví Šnajdr, prý probíhá široká odborná diskuse. Aha, a jak široká a jak odborná? Za a), privatizační proces už řada nemocnic dostala jaksi rozkazem z ministerstva a nikdo s nikým moc nediskutoval, navíc když se například profesor Klener nějak nechtěl okamžitě vrhnout do toho privatizačního kvaltování, byl na vteřinu vyhozen z Ústavu hematologie a krevní transfúze, který léta sám budoval a za b), nad odborností případné diskuse je možná hloubat, ale všichni, kteří viděli nedávný televizní přenos od Ústavního soudu, mohou mít i podloženou starost, jak je to asi s tou odborností expertů na ministerstvu zdravotnictví, když sám ministr Tomáš Julínek vyzbrojen chytrostmi svých poradců nedokázal ve

zmiňovaném televizním přenosu soudcům Ústavního soudu vysvětlit ani to, za co vlastně se vybírá ten slavný regulační poplatek za návštěvu u lékaře. Nevím, ale pohled na ten festival rozpačitosti před ústavními soudci naháněl více hrůzy než důvěry v lékařskou autoritu. Jako šéf mozkového trustu, který chystá reformy ve zdravotnictví s rozpočtem přes dvě stě miliard ministr Julínek rozhodně nepřesvědčil. Středeční odpolední demonstrace před prázdným úřadem vlády byla podle mého jen malou ochutnávkou toho, co přijde. A nemám na mysli jen nadcházející týdny a předem ohlášené akce, mám za to, že až si širší veřejnost pomalinku nasčítá, kolik v uvozovkách vydělá na reformě daní, kolik zaplatí za energie, za zdražující se potraviny a služby, co jí v uvozovkách přinese reforma důchodů a sociální péče a jak se třeba i v uvozovkách vyplácí nevstupovat do eurozóny, trochu bych se být vládou obával, že v druhé polovině roku tu nebudou lehce žertovné mítinky, ale regulérní sociální bouře.

Ondřej HOUSKA; moderátor